

საქმე # 010100119003236770

საქმე №1/ბ-185-2020 წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

02 აპრილი, 2020 წელი

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მოსამართლე ვერა დოლიძე

ზეპირი მოსმენის გარეშე, ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ პ---
-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე, განიხილა სისხლის სამართლის
საქმე **ხ----- ც-----ის მიმართ**, დაბადებულის 1-----, საქართველოს
მოქალაქის (პირადი №ნ-----), საშუალო განათლების მქონის, ნასამართლობის
არმქონის, დაოჯახებულის, რეგისტრირებული ქ-----
-----, ფაქტობრივად მცხოვრების ქ-----,
დანაშაულისათვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 23 იანვრის განაჩენით:

ხ----- ც-----ე ცნობილი იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის
ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა საზოგადოებისათვის
სასარგებლო შრომა 80 საათის ვადით.

ხ----- ც-----ის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება – გირაო გაუქმდა.

ნივთიერი მტკიცებულება – შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს
ამოღებული მინის ნამსხვრევები და პლასტმასის დეტალი, რომლებიც ინახება
საგამოძიებო ორგანოში, საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ
უნდა განადგურდეს.

განაჩენის მიხედვით, სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ ხ----- ც-----ემ ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა, ოჯახის ერთი წევრის მიერ სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 02 სექტემბერს, დილის საათებში, ქ----- მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ხ----- ც-----ემ თავისი ოჯახის წევრის მიმართ განახორციელა ძალადობა, კერძოდ, თავის რძალს _ მ-----ეს, რომელთანაც ეწეოდა ერთიან საოჯახო მეურნეობას, ხელის სახის არეში დარტყმით და ხელის კისერში მოჭერით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, რის შედეგადაც დაზარალებულმა განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 23 იანვრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა პ-----ემ, რომელმაც ითხოვა ხ----- ც-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა, იმ საფუძველით, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დანიშნული სასჯელი წარმოადგენს ზედმეტად მსუბუქ სასჯელს, რომელიც არ შეესაბამება ხ----- ც-----ის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენულ დანაშაულს.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილის შესაბამისად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა სააპელაციო საჩივარი, შეისწავლა საქმის მასალები, შეამოწმა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ პ-----ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველიანობა და მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ მისი მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: თავად ბრალდებულ ხ----- ც-----ის, დაზარალებულ მ-----ისა და მოწმე გ----- ხ-----ის ჩვენებებით, დანაშაულის შესახებ შეტყობინებით, შემაკავებელი ორდერით, სამედიცინო ექსპერტიზის №0----- დასკვნით და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით, გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება, რომ ხ----- ც-----ემ ნამდვილად ჩაიდინა გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედება, რასაც სადავოდ არც მხარეები ხდიან.

მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარე განაჩენს ასაჩივრებს მხოლოდ სასჯელის ნაწილში და ითხოვს ხ----- ც-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნას, რასაც სააპელაციო პალატა არ ეთანხმება, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავეს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავეს წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით – მის მისწრაფებას, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, სასამართლომ ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში ინდივიდუალურად უნდა შეაფასოს მსჯავრდებულის პიროვნება და საქმის გარემოებები, ასევე ის, თუ კონკრეტული სახისა და ზომის სასჯელის შერჩევა რამდენად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

მოცემულ შემთხვევაში სააპელაციო პალატა მხედველობაში იღებს იმ გარემოებებს, რომ ბ----- ც-----ის მსჯავრი დაედო ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულის ჩადენაში, იგი წარსულში ნასამართლევი არ არის და პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი რაიმე გარემოება გააჩნია, რისი გათვალისწინებითაც მიიჩნევს, რომ გასაჩივრებული განაჩენით მისთვის დანიშნული სასჯელი წარმოადგენს სამართლიან სასჯელს, რომელიც სრულად შეესაბამება როგორც მსჯავრდებულის პიროვნებას, ისე მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს და სავსებით უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების მიღწევას, როგორიცაა ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება, დამნაშავეს რესოციალიზაცია და სამართლიანობის აღდგენა.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 23 იანვრის განაჩენი ბ----- ც-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელად, ხოლო პროკურორის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორ პ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

2. ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2020 წლის 23 იანვრის განაჩენი ხ----- ც-----ის მიმართ დარჩეს უცვლელად.

3. ხ----- ც-----ე ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 80 (ოთხმოცი) საათის ვადით.

4. ცნობად იქნას მიღებული, რომ ხ----- ც-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება _ გირაო გაუქმებულია.

5. ნივთიერი მტკიცებულებებები _ შემთხვევის ადგილის დათვალიერების დროს ამოღებული მინის ნამსხვრევები და პლასტმასის დეტალი, საქმეზე მიღებული საბოლოო გადაწყვეტილების კანონიერ ძალაში შესვლის შემდეგ განადგურდეს.

6. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი გამოტანისთანავე.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ.თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ.№6), მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

/ვ.დოლიძე/